



ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Книжеството е 16 л., за повнѣзъ съ прибавление на пощенскитѣ разности.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отпаса до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, четвъртъкъ 16 февруарий 1884 год.

Брой 16.

## ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

### Указъ

№ 41.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля  
Князь на България

По предложението на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено намъ съ докладътъ му отъ 10 февруарий подъ № 1171 и съгласно съ рѣшението на Министерскій Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отъ суммата опредѣлена, по бюджетътъ на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за 1884 година, за съдържание полицейската стража (глава IX § 36) да се отдѣлятъ 150,000 лева, които да се употребятъ за наемъ, отопление и освѣтление помѣщенията на полицейската стража и за съдържание помощницитѣ на полицейскитѣ пристави въ столицата.

II. Исполнението на настоящийтъ указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаенъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 11 февруарий 1884 год.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътр. Дѣла Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 1171.

Господарю!

Поради бързината, съ която се съставяне и разглеждаше въ Народното Сѣбрание бюджетътъ

за текущата година, нѣколъ важни кредити се простѣнахъ и не се предвидяхъ въ бюджетътъ. Такива сѣ между другитѣ, кредититѣ за съдържанне помощницитѣ на приставитѣ въ столицата и наемание, отопление и освѣтление зданията, дѣто се помѣщаватъ полицейскитѣ стражаре. Помощницитѣ на столичнитѣ пристави, за съдържаннето на които е нужна една годишна сумма отъ 7200 лева, съществуватъ на основание чл. чл. 26 и 32 отъ законътъ за столицното градоначалство. За истекшата 1883 год. съгласно съ указътъ на Ваше Височество отъ 26 мартъ 1883 год. подъ № 222, тѣмъ е плащано отъ суммата, опредѣлена за издържанне полицейската стража. Наеманието, отоплението и освѣтлението зданията, дѣто се помѣщаватъ полицейскитѣ стражаре, ставаше за смѣтка на общинитѣ. Но по причина на многобройнитѣ оплаквания, азъ намѣрихъ за необходимо щото за напредъ тойзи расходъ да се тегли отъ хазната, толкова повече, че распореджанията на окупационното управление, които възлагахъ на населението тойзи расходъ, вече сѣ отгѣнени, а чл. 69 отъ Конституцията ясно гласи, че Българскитѣ граждани сѣ длѣжни да плащатъ само опредѣленитѣ по законътъ даждия и държавни берии.

Понеже за покривание горѣпоменѣтиятъ расходъ въ бюджетътъ за текущата година нѣма предвидена особена сумма, а отъ друга страна кредитътъ, опредѣленъ за непредвидени разности на повѣренното ми Министерството е твърдѣ малъкъ, азъ внесохъ въпросътъ за разглеждане въ Министерскій Сѣвътъ, който, като зе предъ видъ, че поради намаление штатътъ на полицейската стража, отъ кредитътъ, опредѣленъ за издържанне тази послѣдната, ще има остатъкъ, въ засѣданието си на 4 того рѣши: „отъ суммата, предвидена въ бюджетътъ за текущата година за съдържанне по-



лицейската стража, да се отдѣлятъ 150,000 лева, които да се употрѣбятъ за наемъ, отопление и освѣтление помѣщенията на полицейската стража и съдържание помощниците на полицейскитѣ пристави въ столицата.“

Имамъ честь да моля, Ваше Височество да благоволите да утвърдите това рѣшение на Министерский Сѣвътъ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най покорно моля да благоволите да подпишете приложенитѣ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 10 февруарий 1884 година.  
Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

Вслѣдствие постановлението на Министерский Сѣвътъ, направено въ засѣданieto му отъ 7 текущия февруарий, тѣй наречениятъ Политический Кабинетъ се закрива, а при Негово Височество остая само една канцелария безъ никакъвъ правителственъ или политически характеръ.

## По Министерството на Просвѣщението.

### Указъ

№ 25.

#### НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля  
Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ доклада отъ 11 февруарий подъ № 481,

#### ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ за първостепененъ учител при Софийската класическа гимназия отъ 10 февруарий т. г. Стефана Юринича, който е свършилъ философическия факултетъ по клона на естественитѣ науки.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 11 февруарий 1884 година.

На тървообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Нар. Просвѣщение Д. Молловъ.

Съ указъ подъ № 26 отъ 11 февруарий т. г. уволюява се отъ 1 февруарий тек. год. Михалаки Георгиевъ отъ длъжността първостепененъ учител при Софийската класическа гимназия, понеже заминава на друга длъжностъ.

Съ указъ подъ № 27 отъ 14 февруарий т. г. уволюява се отъ 12 февруарий т. г. по собствено желание Григорий Покровский отъ длъжността преподавател на ночно пѣние при Петро-Павловската духовна семинария.

Съ височайше одобренъ докладъ подъ № 522 отъ 14 февруарий т. г. разрѣшава се четиридесетодневенъ ограниченъ отпускъ на Петка Д. Вѣлева, учител при Вратчанското педагогическо училище, съ начало отъ 1 мартъ т. г.

Съ приказъ подъ № 10 отъ 9 февруарий т. г. назначава се отъ 1 февруарий т. г. за третий писаръ въ Статистическото Бюро Георги Ивановъ, съ заплата петдесетъ лева на мѣсець.

Съ приказъ подъ № 12 отъ 11 февруарий т. г. отчислява се отъ 1 февруарий т. г. Савва П. Андреевъ, приврѣмененъ чиновникъ при Статистическото Бюро, по причина недостигане на суммата, опредѣлена за исплащане на приврѣменнитѣ чиновници.

## Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

### ОКРЪЖНО

№ 1279.

До Г г. окръжнитѣ управители.

Предъ видъ на голѣмото число кандидати за околийски началници и въ избѣжение на всѣкакви недоразумения и претѣлуквания, Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла намира за добръ да подлага на испитъ всички ония лица, които за напредъ бихъ се явили като кандидати за околийски началници.

Испитътъ ще се минува съгласно съ приврѣменната программа, която при това е изложена.

Тоя начинъ на назначение околийски началници ще се практикува до изработване особенъ законъ отъ Народното Събрание за тая цѣль.

София, 14 февруарий 1884 година.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ Секретаръ: Петковъ.

Началникъ на отдѣл. Т. Васильовъ.



## ПРИВРЪМЕННА ПРОГРАММА

за

екзаменъ, който трѣба да държатъ кандидатитѣ

за

### ОКОЛИЙСКИ НАЧАЛНИЦИ.

#### I. Кои могатъ да бждатъ кандидати.

1. За околийски началници могатъ да бждатъ кандидати ония, които сж свършили поне четирикласно училище, които сж навършили 25 години на възрастта си и сж служили двѣ години на държавна служба (чл. 39 отъ законътъ за окръжнитѣ управители и околийскитѣ началници отъ 23 септемврий 1882 година.)

#### II. Предметитѣ на экзамена.

##### а) По централната администрация.

2. Каква държава е Българското Княжество и каква титла носи Българскитѣ Князь (чл. чл. 4 и 6 (промѣненъ) отъ Конст.). — Каква е Княжеската властъ и какви сж нейнитѣ предѣли (чл. чл. 5, 7 и 8 отъ Конст.). — Въ какво състои *законодателната властъ* на Княза (чл. чл. 9, 47 и 108). — Въ какво състои неговата *испълнителна властъ* (чл. чл. 10, 45, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 46, 118, 125, 126, 127, 128, 130, 133, 135, 136, 140, 141, 152 и 163 отъ Конст.).

3. *Министерскитѣ Свѣтъ* (чл. 150 отъ Конст.). — Каква властъ има Министерскитѣ Свѣтъ (чл. чл. 125, 126, 149 и 151 отъ Конст.). — Министерствата (чл. 160 отъ Конст.). — Колько Министерства има въ Българското Княжество (чл. 161 отъ Конст. и указътъ отъ 23 юний 1882 год., съ който се образува Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлнето и Търговията). — *Министритѣ* (чл. 162 отъ Конст.). — Кой назначава и уволнява Министритѣ (чл. 152 отъ Конст.) — Министерската властъ (чл. 154 отъ Конст. — При това — да изпълнява законитѣ чрезъ издаванетоъ *заповѣди, инструкции и циркуляри* до своитѣ подвѣдомственни чиновници; да контролира тѣхнитѣ дѣла, т. е. да измѣнява или отмѣнява тѣхнитѣ постановления, когато тѣ сж противни на законитѣ и правилницитѣ, или давадъ поводъ на праведни оплаквания отъ страна на заинтересуванитѣ лица. А въ отношение на *частнитѣ граждани*, Министрътъ е легалниятъ представителъ на държавата. Въ качество на такъвъ, той прави съ частнитѣ лица търгове за разни доставки касаещи се до службата на неговото Министерство,

и подписва паричнитѣ искания, съ които се заплащатъ разнитѣ дългове на държавата). — Министерската отговорность (чл. чл. 153, 155, 156, 157, 158 и 159 отъ Конст.).

##### б) По окръжната и околийска администрация.

4. Какъ се дѣли административно територията на Българското Княжество (чл. 3 отъ Конст.). Колько сж окръжията и околийтѣ въ Българското Княжество, и на колко класса се дѣлятъ еднитѣ и другитѣ (законъ отъ 1882 год., обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 91, 21 августъ; видоизмѣненъ, 1883 година, съ възобновението на окръжитѣ: Ловчанскитѣ, Орѣховскитѣ и Трънскитѣ). — Кой е законътъ за опредѣление границитѣ на околийтѣ (отъ 10 ноемвр. 1882 г.).

5. *Окрѣжний управителъ* (чл. 1, 4, 5 и 6 отъ законъ за окръжнитѣ управители и околийскитѣ началници отъ 23 септемврий 1882 година). — Кой може да бжде окръженъ управителъ (чл. 3). — Правата и длъжноститѣ на окръжнитѣ управители (чл. чл. 2 и 7 до 26). — По какви предмети окръжний управителъ има право да издава *прикази* (чл. 12). — Кога ветхиватъ въ сила приказитѣ на окръжний управителъ (чл. 113). — Кой отмѣнява тия прикази и за какво (чл. 14). — Кой е представителъ на държавата за нейнитѣ имущества въ окръжието и какви сж неговитѣ права (чл. 18). — Кой административни чиновници може да назначава окръжний управителъ (чл. 19). — Кой е началникътъ на полицията въ окръжието (чл. 20). — Какво върши окръжний управителъ подъ надзора на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла (чл. чл. 23 и 24). — Какво той върши подъ надзора на Министра на Общитѣ Сгради (чл. 25), и какво подъ надзора на Министра на Финанситѣ (чл. 26).

*Канцелярията на окръжний управителъ* (чл. чл. 27 до 37).

6. *Околийскитѣ началникъ* (чл. чл. 38, 40, 41 и 42). — Кой може да бжде околийскитѣ началникъ (чл. 39). — Правата и длъжноститѣ на околийскитѣ началникъ (чл. 40 до 49). — Кой може да отмѣни неговитѣ прикази и за какво (чл. 49). — Въ качеството си на агентъ на съдебната полиция, околийскитѣ началникъ кому е подчиненъ (чл. 48). — Канцелярията на околийскитѣ началникъ (чл. чл. 50 до 53).

7. *Окрѣжний свѣтъ* (чл. чл. 1 и 2 отъ закона за окръжнитѣ свѣтъ, 27 септемврий 1882 год.). — Кой е дѣйствующий избирателенъ законъ за окръжнитѣ свѣтъ (чл. чл. 22—38 отъ Врѣ-



меннитѣ Правила за окръжнитѣ съвѣти отъ 1878 год.; виждь и окръжното отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 31 януарий отъ 1884 г. подъ No. 870, основано на законъ отъ 24 декемврий 1883 год., обнародванъ въ брой 2 отъ „Държавенъ Вѣстникъ“, 1884 година).

Съставътъ на окръжнитѣ съвѣти (15 души, които избиратъ изъ помежду си 4 за постоянна комисия). — Врѣмето на службата (2 години, съгласно съ чл. 3 отъ Врѣмнитѣ Правила). — Кой назначава председателя на окръжний съвѣтъ и на постоянната комисия (чл. чл. 10 и 40 отъ закона за окръжнитѣ съвѣти отъ 23 септемврий 1883 година). — Сесиятъ на окръжнитѣ съвѣти и тѣхнитѣ засѣдания (чл. чл. 3 до 8 и отъ 11 до 22 отъ същия законъ). — Кой може да растури окръжнитѣ съвѣти (чл. 23). — Заплатата на членоветѣ на окръжний съвѣтъ и на членоветѣ на постоянната комисия (първитѣ по чл. 8 отъ закона за окръжнитѣ съвѣти, а вторитѣ както получаваха членоветѣ на окръжнитѣ съвѣти презъ 1882 година).

Вѣдомството на окръжнитѣ съвѣти (чл. чл. 24 до 27 и отъ 41 до 44). — Бюджетътъ имъ (чл. чл. 28 до 40, и циркуляра отъ 8 ноемврий 1883 година № 7303).

8. *Постоянна окръжна комисия, нейниятъ съставъ и вѣдомство* (чл. чл. 45 до 62). — Какъ се назначава председатель на комисията и какъ секретарьтъ ѝ (чл. 46). — Кой сж главнитѣ разлики между бившитѣ *окръжни управители съвѣти* и сегашнитѣ окръжни съвѣти, основани на законъ отъ 23 септемврий 1882 година.

#### в) По общинскитѣ управления.

9. *Общината и нейнитѣ членове* (чл. чл. 1 до 4 отъ закона за общинитѣ и градското управление отъ 23 септемврий 1882 година). — Образованието на общинитѣ (чл. чл. 7 до 12). — Какъ става съединението или раздѣлението на общинитѣ и какви сж неговитѣ слѣдствия относительно имуществата на общинитѣ (чл. чл. 8 до 12, и инструкцията отъ 20 януарий 1884 год. подъ No. 567 за кметскитѣ намѣстници).

Общинското управление (чл. 5). — Кметътъ (чл. чл. 13 и 14). — Кой назначава и уволнява кметоветѣ и тѣхнитѣ помощници (чл. чл. 15 до 18). — Какъ става замѣстванието на кмета и помощницитѣ му, когато отсъствуватъ (чл. чл. 19 и 20). — Кметътъ (чл. 21). — Неговитѣ права и длѣжности като представител на

висшата власть (чл. чл. 22 и 23). — Неговитѣ права и длѣжности като помощникъ на съдебнитѣ власти (чл. 24). — Неговитѣ права и длѣжности като началникъ на общинската полиция, тамъ, гдѣто нѣма особенни полицейски власти (чл. 25). — Неговитѣ права и длѣжности като представител на общината (чл. 26). — Какви биватъ *приказитѣ* на кмета; кога тѣ влизатъ въ сила; кой може да ги отмѣни и кога това отмѣнение влиза въ сила (чл. чл. 27, 28 и 29). — Кой назначава общинскитѣ служители (чл. 32). — Какви сж правата и длѣжноститѣ на кмета като представител на общинскитѣ интереси, подъ надзора на окръжний управителъ (чл. 32). — Каква е заплатата на кмета и помощницитѣ му (чл. 34).

10. *Кметскитѣ намѣстници* (законъ за правата на общинскитѣ кметски намѣстници отъ 16 декемврий 1883 год., обнародванъ въ 137 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 20 декемврий 1883 година, и инструкцията отъ 20 януарий 1884 год. подъ No. 567).

11. *Общинскитѣ съвѣти* (чл. 36). — Кой е дѣйствиющій избирателенъ законъ за общинскитѣ съвѣти (указъ отъ 24 августъ 1879 год. подъ № 93). — Кой има право да бѣде избирателъ и избираемъ (чл. 14 отъ тоя указъ). — Какъ ставатъ изборитѣ (чл. чл. 15 и 16 отъ същия указъ). — Съставътъ на общинскитѣ съвѣти (чл. 38 отъ избирателний законъ отъ 8 септемврий 1882 година). — Врѣмето на службата (чл. 24 отъ указъ № 93 отъ 24 августъ 1879 година). — Тѣхнитѣ сесии и засѣдания (чл. чл. 37 до 48 отъ законъ за общинитѣ отъ 23 септемврий 1882 година). — Колюко вида сж постановленията на общинскитѣ съвѣти (чл. чл. 45 и 48 отъ същия законъ). — Кой може да опищожи едно рѣшение на общинскитѣ съвѣтъ отъ първий видъ и за какво, и кога подобнитѣ постановления влизатъ въ законна сила (чл. 45). — Какви сж предметитѣ на постановленията на общинскитѣ съвѣти отъ вторий видъ; кога тия постановления се изпълняватъ (чл. 48). — Какъ се разрѣшаватъ общинскитѣ заеми (чл. 50). — Процеситѣ между общинитѣ и частнитѣ лица (чл. чл. 51 и 52). — Какви заявления по своя инициатива могатъ да отпратятъ общинскитѣ съвѣти до висшитѣ власти (чл. 54). — Кога могатъ да бждѣтъ растуриени общинскитѣ съвѣти, какъ става това растуриение, и съ какво се замѣтява растуриения съвѣтъ (чл. чл. 55 и 56).

12. *Бюджетътъ и счетоводството на общинитѣ* (чл. чл. 57 до 77). — Кога почва



и се свършва бюджетната година на общинитѣ (чл. 57). — Кой приготвя, кой приглежда и кой утвърждава общинскиятъ бюджетъ (чл. 58). — Какъ се дѣли общинскиятъ бюджетъ (чл. 59). — Кои сѣ предвиденитѣ разноси, които общинскиятъ съвѣтъ сѣ длъженъ да внасятъ въ бюджетътъ си (чл. чл. 60 и 61). — Кои разноси могатъ да бждатъ вписани отъ окръжний управителъ въ случай, че тѣ сѣ отхвърлятъ или оставятъ отъ общинскиятъ съвѣтъ (чл. 62). — Непредвиденитѣ разходи (чл. 63). — Кои сѣ обикновеннитѣ приходи на общинитѣ (чл. чл. 64 и 65). — Що е правото за потрѣбление (октроа) и въ кои общини то може да се ввежда (чл. 66 и законъ за градското право (данъкъ октроа) отъ 20 дек., обнародванъ въ 140 бр. отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ 1883 година). — Кои сѣ извънреднитѣ приходи на общинитѣ и могатъ ли тѣ да се употребляватъ за исплащане на обикновеннитѣ и текущи разноси (чл. 67). — Ако обикновеннитѣ источники на общината не стигатъ за уравновѣсването на приходитѣ съ разноситѣ, какъ може да постигне това общинскиятъ съвѣтъ (чл. 68). — Ако окръжний управителъ не утвърди о врѣмевия общинскиятъ бюджетъ, то кой бюджетъ остава въ сила (чл. 69). — Ако кмета се откаже или пренебрегне да асигнува суммитѣ за исплащане на записанитѣ въ бюджета разноси, кой може да направи това вмѣсто него (чл. 70). — Кой прибира общинскиятъ приходи и кой ги иждивява (чл. 71). — Кой назначава и отчислява общинскиятъ касиеръ (чл. 48). — Ако презъ бюджетната година станятъ нѣкои нуждни разноси, които не сѣ били предвидени въ бюджетътъ, какъ постъпва общинскиятъ съвѣтъ и кога иматъ сила операциитѣ, които направи (чл. 72). — Кой и кога приготвя общинскиятъ смѣтки; кой и кога ги разглежда (чл. 73). — Кой потвърждава или отхвърля тия смѣтки (чл. 74). — Какъ се постановява съ утвърденитѣ смѣтки на общини, имѣющии годишни разноси повече отъ 20,000 лева (чл. 75). — Какъ се наказватъ злоупотрѣбленята съ общински сумми (чл. 76). — Какъ се постъпва, за да добиятъ бюджетитѣ и смѣтнитѣ на общинитѣ колкото е възможно по-голяма гласностъ (чл. 77). — Бюджетитѣ на селата, които се управляватъ отъ кметски намѣстници (инструкцията отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла отъ 20 януарий 1884 год. подъ No. 567).

13. *Общинската канцелария.* (Чл. чл. 92 до 96). — Личний съставъ (чл. 92). — Чий подписъ носятъ книжката, които излизатъ отъ общин-

ската канцелария (чл. 93). — Какъ распредѣля секретарятъ книжката, които постъпватъ въ общинското управление (чл. 95). — Какви регистри трѣбва да има всяко общинско управление (чл. 96).

14. Съ какво се отличава *столицата София* отъ другитѣ градища въ Княжеството относително своята администрация (чл. 38 отъ избирателния законъ и законътъ за столичното градоначалство отъ 24 августъ 1883 г.) — Правата и длъжноститѣ на *Софийскиятъ* градоначалникъ (чл. чл. 5 до 16). — Кога встъпватъ въ сила неговитѣ прикази. — Отъ кого се тѣ отмѣняватъ. — Какъ се наказва лицето, което ги претъжни. — Кой назначава полицейскитѣ чиновници въ столицата (чл. 13). — Какво върши градоначалникътъ подъ управлението и надзора на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла (чл. 16). — Канцеларията на столичния градоначалникъ (чл. чл. 17 до 23). — Личниятъ ѝ съставъ. — Кой може да бжде назначенъ за секретаръ при столичния градоначалникъ, и кой го назначава и уволнява. — Какъ се води дѣлопроизводството въ канцеларията на Софийскиятъ градоначалникъ. — *Участковитѣ пристави въ столицата.* (Чл. чл. 24 до 29). — Кой може да бжде назначенъ участковъ приставъ и отъ кого става неговото назначение и уволнение. Правата и длъжноститѣ на участковитѣ пристави (чл. чл. 30 до 33). — Кой води канцеларскитѣ дѣла на участковитѣ пристави.

По данъчната система и събирането на даждията.

15. *На какви се дѣлятъ данъцитѣ.* — Кои сѣ *прежитѣ* данъци, които съществуватъ въ Княжеството и кои *непрѣжитѣ*.

16. *Данъкъ върхъ недвижимитѣ имоти или емлякъ.* (Чл. 3 отъ наставленията за даждията на недвижимитѣ имоти и на доходитѣ отъ 18 май 1879 г.) — Неговий размѣръ. — Какъ се оцѣняватъ недвижимитѣ имущества (чл. чл. 4 до 12). — Кои имущества се освобождаватъ отъ тоя налогъ. — Кой има право да прави заявления противъ неправилното оцѣнение на имуществата; предъ кого и въ какъвъ срокъ. — Кой утвърждава окончателно оцѣнителнитѣ листове и на какъвъ срокъ. — Тѣй като се случватъ измѣнения въ стойността на имуществата, то какво право се дава на жителитѣ относително расхвърлянето на данъкътъ върхъ недвижимитѣ имущества (чл. 12).

17. *Доходний данъкъ или телетуатъ.* (чл. чл. 18 до 27). Неговий размѣръ. — Кои сѣ подчинени на тоя налогъ. — Кой опредѣля доходитѣ на жителитѣ въ Княжеството (чл. 21). —



Кому се представляватъ фамилийнитѣ листове и подаденитѣ срѣщу тѣхъ заявления отъ частнитѣ лица.

Кой ги утвърждава окончателно и на какъв срокъ. — Понеже се мѣнятъ доходитѣ на частнитѣ лица, то какво средство се позволява на общинитѣ при събиранieto на тоя данѣкъ (чл. 26).

18. *Данѣкъ върхъ наемната цѣна на недвижимитѣ имущества или иджарѣ.* (Чл. чл. 28 до 31). Какъ се записва наемната цѣна на недвижимитѣ имущества. — Какъв е размѣрътъ на данѣкътъ, който се налага върхъ тая цѣна. — Отъ гдѣ се взематъ свѣдѣния за наемната цѣна. — Кой плаща наемний данѣкъ. — Кога само може да се намалява или опрощава тоя данѣкъ (чл. 30).

19. *Десетѣкъ.* Кой е дѣйствующий законъ врѣзъ тоя данѣкъ (отъ 3 мартъ 1883 г. обнародванъ въ 24 брой отъ „Държавенъ Вѣстникъ“). — Въ какво се той плаща (чл. 1). — Какъ е опредѣлена суммата, която ще плаща всяко село или всяка община намѣсто десетѣкътъ (чл. 2). — Какъ става распределението между жителитѣ наложената на всяко село сума и какво се взима въ внимание при това распределение (чл. 3). — Що съдържа вѣдомостъта, гдѣто се записва дълга на всяки жителъ, и кой съставлява тая вѣдомостъ (чл. 4). — Въ какъв срокъ и предъ кого ставатъ заявленията противъ тая вѣдомостъ, и кой ги рѣшава окончателно (чл. 5). — Гдѣ плаща земледѣлецътъ принадлежащата нему сума за десетѣкътъ (чл. 6). — Кому се испраца поименната вѣдомостъ отъ общинското управление (чл. 7). — До кога най-късно трѣбва да бѣде свършено съставянieto и одобренieto на поменѣтитѣ вѣдомости (чл. 8). — На колко пѣтя и въ кои мѣсеци дължимитѣ за десетѣка пари за всяка година трѣбва да се плащатъ, и може ли да има изключение (чл. 9). — Когато буря, огънь, градъ или наводнения унищожатъ изцѣло или отъ части сеидбитѣ, кому ставатъ заявления за намалението на даждието и кой се произнася върхъ тѣхъ (чл. чл. 11 и 12).

Какъ се опредѣля размѣра на намаляванието (чл. 13). — Кой се произнася окончателно върхъ намалението (чл. 14). — Каква цифра на намаление опредѣля окръжний съвѣтъ (чл. 16). — Какъ постѣпватъ окръжнитѣ съвѣти при съставленieto оклади за села, жителитѣ на които презъ войната сѣ били избѣгали въ странство или сѣ били распрѣснали по разни села, вслѣдствие на което земитѣ имъ сѣ останжали неразработени презъ 1879,

1880 и 1881 г.; а послѣ пакъ се завърнали, или се населили отъ преселенци, или же сѣ останжали ненаселени (чл. 18). — Въ какъв срокъ всяко село има право да прави заявления противъ съставлениятъ за него окладъ, кой разглежда тия заявления и кой се произнася окончателно върхъ тѣхъ (чл. чл. 19, 20 и 21).

20. *Бегликъ и серчимъ.* — Кой е дѣйствующий за тѣхъ законъ (отъ 17 декемврий 1880 год. и правилника обнародванъ въ 26 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“, отъ 11 мартъ 1882 г. съ указъ подъ № 196, който има сила на законъ и съдържа по-обстоятелствени предписания). — Въ какъв размѣръ се плащатъ тѣ. Кога и отъ кого става преброяванието на овцитѣ, козитѣ и свинѣтѣ. — Какъ се наказватъ виновнитѣ при преброяванието. До коя дата трѣбва беглика да бѣде събранъ. Какви формалности се извършватъ ако записаний дребенъ добитѣкъ се продаде преди събиранieto на беглика.

21. *Непреки (ковенни) данѣци. Гербовий сборъ.* (Врѣмenni правила за Гербовия сборъ отъ 9 юний 1879 г.). — Какъ се дѣли гербовия сборъ (чл. 1). — Въ какви размѣри се взема простия гербовъ сборъ (чл. 2). — Кога се взема простъ Гербовъ сборъ отъ 1 левъ и кога отъ 50 ст. (чл. чл. 4 и 5). — Кои хартии, копия отъ тѣхъ и приложения съвсѣмъ се освобождаватъ отъ плащане простъ гербовъ сборъ (чл. 6). — За какво се плаща *актовия* гербовъ сборъ (чл. 7). — Какъ се опредѣля размѣра на *актовия* гербовъ сборъ (чл. чл. 8 до 18) и расписанието отъ 23 мартъ 1879 г.) — Кол актове и документи се освобождаватъ съвършенно отъ *актовия* и гербовъ сборъ (чл. 19). — По кой начинъ се взема гербовий сборъ (чл. 20). — Кой държи смѣтка за простия гербовъ сборъ и кой за *актовия* (чл. чл. 20 и 21). — Какъ се постѣпва въ случаитѣ, когато не се е платило *актовия* или простъ гербовъ сборъ (чл. чл. 23 до 26). — За гербовитѣ марки и тѣхното употребувание (чл. чл. 27 до 33). — Върху наглежданието за правилното постѣпване на гербовия сборъ въ хазната (чл. чл. 34 до 37).

22. *Налогътъ върху питията или акцизъ и патентното право.* (Законъ отъ 25 януарий, 11 априлий и 15 май 1879 г.). — За кои пития не се плаща акцизъ (чл. 4). — Какви сѣ правата и длѣжноститѣ на чиновницитѣ отъ градската и селска полиция относително акцизното и питейното право (чл. чл. 22 до 26). — Кое се взема като основание за пресмѣтнованието на акциза отъ



спирта и въ какъвъ размѣръ се той плаща (чл. чл. 29 и 30). — Какви сж условията за отварянието на спиртна фабрика и какво патентно право се плаща за да се вари спиртъ (чл. чл. 31 и 37). — Каква книга се дава на фабрикантина и какво се въ нея записва (чл. 38). — Какъ се опредѣля количеството на исекарания спиртъ (чл. чл. 39 и 42). — Въ какъвъ срокъ се плаща акциза (чл. 45 и 46). — Съ какъвъ налогъ е замѣненъ акцизътъ на мѣстнитѣ вина и патентното право за продаване на едро мѣстно вино и пращинена ракия (законъ отъ 23-й май 1880 г.).

**З а б ѣ л ѣ ж к а.** Законътъ за лозята и спиртнитѣ питиета отъ 3 мартъ 1883 г. и правилника за вземане право за фабрикация, утвърденъ съ указъ отъ 9 ноемврий 1883 г. подъ № 954, сж измѣнили чл. чл. 4, 29, 30, 45, 46, 102 и 103.

За пивоварението (акцизътъ върху мѣстната бира е унищоженъ съ указъ отъ 28 май 1881 год. подъ № 431). — Подъ какви условия могатъ се приготвява всякакъвъ видъ пития, като ракия, ромъ, конякъ, либъори и проч. (членове 94, 95, 96 и 97). — Какво право се плаща за варението на подобни пития и въ какъвъ размѣръ (чл. 99). — Какво се плаща за питията докарани отъ чужбина (чл. чл. 102 и 103 измѣнени). — Какъ се постѣхва съ питията, които се извозватъ вънъ отъ Княжеството (чл. чл. 104 до 107). — За търговията на едро и на дребно съ пития (чл. чл. 108, 109 и 110). — Какъ се добива правото за търговия на едро и на дребно съ пития (чл. 111). — Кой може да бѣде снабденъ съ патентъ за търговия съ пития (чл. 113) и кои сж формалноститѣ за неговото добиване (чл. чл. 114 и 115). — Какъвъ особенъ налогъ иматъ право градскитѣ и селски общини да събиратъ отъ патентитѣ. — Може ли взетия патентъ да се препродава другиму (чл. 116). — Кога търговеца нѣма право да върти търговия съ пития (чл. 113). или пакъ е издадено запрещение да нѣма питейни заведения въ нѣкои мѣста (чл. чл. 125 и 126), то какъ се постѣхва съ него, ако и да е снабденъ съ патентъ (чл. 117). — За продаване пития на едро (чл. 118). — Само кои пития могатъ се продава въ сладоветѣ (чл. 119). — За продавания пития на дребно (чл. 121). — Въ кои заведения се продаватъ пития на дребно и съ единъ патентъ може ли да се продава на два тезгяха и съ мѣстни и чужди вина (чл. чл. 122 и 123). — На какво растоianie отъ училищата, отъ казармитѣ, черквитѣ, мѣнастиритѣ и други богоугодни заведения трѣбва да се от-

варятъ търговии за пития (чл. 125). — Кой има право да ограничава числото на питейнитѣ заведения, какви формалности се съблюдаютъ при това ограничение и кога влизатъ въ сила постановленията за ограничението (чл. 126). — Какъ се постѣхва, ако градскитѣ и селскитѣ общини опредѣлжтъ извѣстно число заведения за търговия съ пития, а пакъ се появятъ повече желаючи да отваржтъ заведения отъ колкото е назначено въ постановлението (чл. 127).

Кой има право да распредѣля мѣстата на разряди, установени за плащане питейний данѣкъ и какво се взема за основа на реченото распредѣление (чл. 128). — Какъвъ порядѣкъ трѣбва да се пази при продаване пития на дребно (чл. чл. 129 до 133). — Таблицата (расписание) на патентното право за търговане съ пития на едро и на дребно.

**23. За акциза врѣхъ тютюня.** (Врѣмenni наредби за акциза врѣхъ тютюня отъ 1 февруарий 1879 г.). Врѣхъ кой тютюнъ се налага акциза (чл. 2, 3 и 4). — Какъ се придобива правото за приготвяване и продаване тютюнъ (чл. 5). — Въ какъвъ размѣръ се плаща акциза врѣхъ суровия тютюнъ (чл. 9). — Кои сж формалноститѣ при опредѣлението количеството на суровия тютюнъ (чл. чл. 10 и 11). — Кога и кому се плаща акциза врѣхъ тютюня, и какъ се постѣхва съ оня плантаторъ, който не се е съобразилъ съ закона (чл. чл. 12. 13 и 14). — Кога се опрощава акциза и подъ какви условия (чл. 16). — Въ какво състоятъ нововведенята на допълнителната инструкция по испиванието и развѣжданieto тютюнитѣ, — издадени отъ Министерството на Финанситѣ на 1 мартъ 1880 г.

По какъвъ начинъ се взема акцизътъ отъ изработения тютюнъ (чл. 16). — Какви сж условията за отваряние тютюнени фабрики (чл. чл. 20, 21, 22, 23, 24 и 25). — Какво патентно право се плаща за отваряние тютюнена фабрика (чл. 26). — По какви причини една тютюнена фабрика може да се затвори (чл. 27). — Въ какви срокове трѣбва да се взема отрѣдената отъ 20 чл. отъ Врѣмenni наредби за акциза врѣхъ тютюня пропорция бандероли за всяка тютюнена фабрика (чл. 28). Какво патентно право се плаща за търговане съ тютюнъ (чл. чл. 46 и 47). — Какво плащатъ лицата, които докарватъ тютюнъ за проданъ изъ чужди държави (чл. чл. 55 и 56). — Какви сж условията за изнасянието на вжтрѣшенъ тютюнъ (чл. чл. 62 и 63). — Какви сж длѣжноститѣ на полицията по налога врѣхъ



тютюна (чл. чл. 72 и 73). — Тарифитѣ на бандеролитѣ за приготвени тютюни издѣлия, и тарифа на патентний налогъ за търгуване съ тютюнъ (приложения 1-во и 2-ро къмъ Врѣменнитѣ наредби за акцизъ отъ тютюнъ). Измѣненіята, които ввеждатъ въ Врѣменнитѣ правила за акциза на тютюнътъ — законътъ отъ 9 май 1880 год. и законътъ отъ 22 декемврий 1883 год., утвърденъ съ указъ подъ No. 1136 и който ще има сила за тютюнитѣ, които ще се произведатъ презъ тая (1884) година.

*За митничитѣ налози.* (Митарственний уставъ отъ 12 декемврий 1880 год.). Въ какъвъ размѣръ се взема мито отъ стоки при внасянето и изнасянето имъ (чл. 2). — Кои внесени стоки се освобождаватъ отъ мито (чл. 3). — Кога се позволява на търговеца да плати митото въ натура (чл. чл. 45 и 46). — Кои сж по главнитѣ правила за изнасяние на ново иностранны и внасяние мѣстни стоки (чл. чл. 90 до 112). — Плащатъ ли мито транзитнитѣ стоки (чл. 6). — Кои сж правилата за антропозитнитѣ стоки (чл. чл. 144 до 160). — За пропуцанитѣ безъ мито предмети на дипломатическитѣ и консулски агенти (чл. чл. 193 до 200).

24. *Законътъ за надзора и събираньето на даждията отъ 13 априлий 1883 год.* Кому се възлага управлението и ръководството на финансовата частъ въ всяко окръжие (чл. чл. 1, 2 и 10). — Кои сж длжноститѣ на окръжнитѣ управители и околийскитѣ началници по финансовата частъ (чл. чл. 11 до 17 и 27, 28, 29, 30, 31, и 32). — За събираньето и счетоводството на данцитѣ въ общинитѣ; какви сж длжноститѣ на кмета по тоя предметъ (чл. чл. 51 до 79). — Какъ постѣпва кмета съ ония даноплатци, които не си сж внесли данцитѣ слѣдъ истичанieto на периода за събираньето имъ (чл. чл. 65 и 66). — Какъ става продажбата на движими имущества и налаганieto запоръ върху дохода на недвижимитѣ за исплащанье данцитѣ (чл. чл. 67, 68 и 69). — *Счита ли се събираньето на даждията като пряма обязанность на полицията, или тя е само длжжна да оказва помощ на финансовитѣ нагледници въ случаитѣ предвидени въ чл. 49 и на кметоветѣ въ случаитѣ, предвидени отъ членоветѣ 67, 68 и 69 (циркуляритѣ отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 2 ноемврий и 2 декемврий 1883 год. подъ No. 7080 и 8055).*

25. *Законъ за исплащанье недоборитѣ отъ*

28 декемврий 1883 год. обнародванъ въ брой 1 отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ 1884 год. Отъ коя до коя година недоборитѣ се предвиждатъ отъ тоя законъ (чл. 1). — Въ какви ерокове ще се исплащатъ тия недобори (чл. чл. 2, 3 и 11). — Кои лица се ползватъ отъ тия ерокове (чл. 5). — Кои се освобождаватъ отъ плащанье недоборитѣ (чл. чл. 8, 9 и 10). — Какъ постѣпва кмета съ ония даноплатци, които се изселватъ изъ общината или умираатъ (чл. чл. 12 и 13). — *Какво вознаграждение за събираньето на даждията ще дава сжкровището на общинитѣ* (чл. чл. 14, 15 и 16).

26. *Законъ за горитѣ* отъ 31 декемврий 1883 година. Какви биватъ горитѣ (чл. чл. 1, 2, 3, и 4). — Какъ и сж длжноститѣ на общинитѣ и частнитѣ лица относително отгледванието и държанието въ добро състояние горитѣ (чл.чл. 6 до 14). — Комисииитѣ за отдѣление и опредѣление границитѣ на държавнитѣ гори отъ общинскитѣ и частнитѣ (чл. 15). — Каква частъ отъ държавнитѣ гори се отстъпва на общинитѣ, които не притѣжаватъ своя гора и какво е тѣхното право върхъ отстъпената гора (чл. 17). — Отгледванието на горитѣ (чл. чл. 18 и 26). — Експлоатиранье на горитѣ (чл. чл. 27 до 42). — Горско управление (чл. чл. 43 до 53). — Даждията (чл. чл. 54 до 57). — Наказаніята (чл. чл. 58 до 73).

#### д) За затворитѣ.

27. Кой е дѣйствующий законъ върхъ затворитѣ (приврѣменни правила за учреждението на затворитѣ отъ 29 януарий 1879 год.). — Каква е цѣльта за задържаньето подъ стража (чл. 1) — Колко часове полицията може да държи подъ арестъ обвиняемитѣ лица (чл. 640 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила и циркуляръ отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 9 ноемврий 1883 год. подъ No. 7349). — Кому се възлага нагледванието за реда, благочинието и благоустройството въ затворитѣ и изпълнението на правилата за затворницитѣ (чл. 8). — Съ чии разноски става хранението на затворенитѣ по распоредванието на администрацията при полицейскитѣ арести (чл. 25). — Затворницитѣ могатъ ли да се употрѣбляватъ на работа и какво става съ паритѣ, придобити отъ тѣхната работа (чл. чл. 37 и 38).

#### е) За държавнитѣ и окръжнитѣ пѣтища.

28. Кой е дѣйствующий законъ по тоя предметъ (законътъ отъ 3 априлий 1883 год.). —



Кой прави и поддържа държавнитѣ пътища (чл. 1). — Кой доставя на държавата нужното количество работници и кола за постройката на тия пътища и подь какво условие (чл. 1). — Какъ се обяви единъ пътъ за държавенъ (чл. 2). — Каква ширина трѣбва да иматъ държавнитѣ пътища (чл. 18). — Отъ гдѣ почнува километрическото измѣрване на шосетата (чл. 33). — Какви сж разнитѣ растоия, които трѣбва да се съблюдаватъ при саденето дърветата по край шосетата (чл. чл. 34 и 35). — Кой насажда и поддържа дърветата въ общинскитѣ и частни земи, лѣжаци по край шосето (чл. 36). — Каква е длъжността на управителя по насаждането на дърветата (чл. 37). — Какви сж правата на притѣжатели на частнитѣ собствениости върхъ дърветата насадени отъ тѣхъ по край шосетата (чл. 38). — На какво разстояние трѣбва да садятъ на земитѣ си дървета край-пътнитѣ притѣжатели (чл. 39). — Какъ постѣпва правителството, ако край-пътнитѣ притѣжатели не посадятъ сами дървета въ опредѣленный отъ него срокъ (чл. 70). — Сж какво е замѣнена пътна натурална повинность (законъ отъ 24 декемврий 1883 год.; обнародванъ въ брой 1 отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ 1884 год. и окръжното отъ Министерството на Общитѣ Сгради отъ 31 декемврий 1884 година подъ №. 5405 съ приложенитѣ къмъ него правила за исплащанне отъ населението пътна повинность презъ 1884 година).

ж) По полицията.

29). Дѣйствующий законъ (уставъ за полицейската стража въ Княжеството отъ 1 априлий 1883 год.). — Какво е назначението на полицейската стража (чл. чл. 1, 31 и 32 и циркулярътъ отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла отъ 19 ноемврий 1883 год. подъ №. 7672). — Законътъ съ който се унищожаватъ полицейскитѣ участъци (врѣмenni мѣрки за прекратяване разбойничествата въ источнитѣ окръжия отъ 29 септемвр. 1883 г.).

Какви сж стражаритѣ въ селата и какви въ градищата (чл. чл. 6 и 7). — Какъ става уголѣвяването на стражаритѣ въ окръжията и околитѣ, гдѣто порядъкътъ и тишината се заплашватъ и въобще тѣхното превожданне отъ едно окръжие въ друго (чл. 8 и 18). — Кой е внешний началникъ на полицейската стража въ цѣлото Княжество, въ окръжията, въ околитѣ (чл. чл. 15, 16 и 17). — Какви сж правата на окръжнитѣ управители етносително стражаритѣ (чл. чл. 19 и 20). — Кой сж правата на околий-

скитѣ началници етносително стражаритѣ (чл. чл. 21 само бук. г. 23 и 24). — Могѣтъ ли околийскитѣ началници да употрѣбаватъ стражаритѣ за свои частни дѣла (чл. 22). — Какви людие се приематъ въ стражарска длъжность (чл. чл. 25 и 26). — Кой сж правата на стражаритѣ и какъ тѣ получаватъ своитѣ преимущества (чл. чл. 27 и 28). — Могѣтъ ли стражаритѣ безплатно да добиватъ храна за себе си и коньетѣ си отъ населението (чл. 29). — Отъ кого добиватъ стражаритѣ въоръженieto и облѣклото си (чл. 30). — *Длъжноститѣ на полицейската стража* (чл. чл. 33, 34, 35, 36, 37 и 38). — Кога и какъ само полицията може да влиза въ частни къщи, за да прави претърсване и да взема нѣща и вещи, които служатъ за доказателство на едно заварено престѣпление (чл. 39). — Кога полицията може да влиза въ публични мѣста (чл. 40). — Кога само полицейскитѣ стражаре могѣтъ да теглятъ оружие при изпълненieto на своитѣ обязанности (чл. 41). — Какъ постѣпва полицията съ подозрителнитѣ лица, които се намиратъ безъ работа (чл. чл. 43, 44 и 50). — Какъ постѣпва полицията съ просяцитѣ, съ нарушителитѣ на обществената нравственность, съ пианицитѣ (чл. чл. 45, 46 и 47). — Полицията има ли право да налага глоба (чл. 48). — Кой сж длъжноститѣ, които се налагатъ на полицейската стража етносително разнитѣ произшествия и распространителитѣ на прокламации или съчинения противъ установенния порядъкъ въ държавата (чл. чл. 57 и 58). — Кой сж длъжноститѣ на полицейската стража етносително богослуженията (чл. 63).

Кой сж длъжноститѣ на полицейската стража, етносително запазването на общественото здравие (чл. чл. 64 и 65). — Кой сж книгитѣ които полицейскитѣ власти сж длъжни да държатъ и водятъ (чл. 61). — Кой сж длъжноститѣ на околийскитѣ начални въ полицейското отношение (чл. чл. 69 до 81). — Кой сж длъжноститѣ на старшитѣ стражари (чл. чл. 82 до 110). — *Какъ сж сждятъ старшитѣ, както и всички полицейски чиновие за престѣпление* (чл. 95). — Какви сж длъжноститѣ на старшитѣ стражари по запазване общото здравие (чл. чл. 108, 140, 141, 142, 143 и 144) и за свободното движение на пътищата (чл. чл. 109, 135 и 139). — Какви книги сж длъжни стражаритѣ да държатъ (чл. 110). — Какви сж длъжноститѣ на младшитѣ стражари (чл. чл. 111 до 160). — Могѣтъ ли младшитѣ, както и старшитѣ стражари да се мѣсятъ въ общинскитѣ работи (чл. чл. 104,



121 и 122). — Кога се налагат дисциплинарни взыскания или наказания на стражаритѣ (чл. чл. 19 бук. в. и 125 и чл. чл. 47 и 48 отъ закона за чиновницѣ отъ 10 октомврий 1882 г.). — Кога се отчисляватъ стражаритѣ (чл. чл. 49 и 50 отъ същиятъ законъ). — За послужнитѣ списъци (чл. 51). — Какъ трѣбва да постѣпни стражарьтъ кога намѣри по пътищата или друго мѣсто мъртво тѣло (чл. чл. 147, 148 и 149). — Какви сѣ правилата, които стражаритѣ трѣбва да пазятъ, кога се препращатъ престѣпници (чл. чл. 150, 151, 152, 153 и 154). — Дръхитѣ и въоръжението на стражаритѣ (чл. чл. 161 до 173). — Тѣхнитѣ заплати (чл. чл. 174 до 180). — Участието на полицията въ извършване на предварително дирение. — Приводъ на обвиняемитѣ къмъ слѣдствията. — Отговорността на стражаритѣ за упушение и безредици при дирението (чл. 182). — Участие на полицията въ захващанieto углавни дѣла при мирови сѣдди (чл. чл. 183 до 191). — Какво трѣбва да показватъ стражаритѣ въ своитѣ съобщения до мировитѣ сѣдди за престѣпни дѣйствия и кога обвиняемитѣ трѣбва да се докарва наедно съ съобщението (чл. чл. 186 и 187). — Участието на полицията въ преслѣдванieto на контрабандата и възбужданieto преслѣдванieto по нарушение митарственний уставъ (чл. чл. 192 до 201).

30. Инструкцията за *нощната стража* отъ 1883 год. Кой влиза въ състава на нощната стража. Кой сѣ длъжноститѣ на нощната стража. Кога само нощната стража има право да стрѣля срещу подозрителнитѣ лица (чл. 19). Кой има надзоръ надъ нощната стража (чл. чл. 28 до 31). Кой повдига преслѣдванieto противъ немарливия кметъ или неговия помощникъ относительно нощната стража (чл. 33), и кой противъ частнитѣ лица (чл. чл. 34, 35 и 36).

31. *Врѣменни мѣрки за прекратяване разбойничеството въ источнитѣ окръжия на Княжеството*, отъ 29 септемврий 1883 год. Кой назначава лицата, които влизатъ въ потеритѣ (чл. 2). — Кой ги въоружава и имъ плаща (чл. чл. 4 и 5). — Кой командува потеритѣ (чл. 6). Длъжноститѣ на потеритѣ (чл. чл. 7 до 11). — Паричното възнаграждение, което се плаща за убиване или улавяние главатарьтъ на разбойническата шайка (чл. чл. 12, 13 и 14) — Въ кои окръжи и околии се назначаватъ помощници на околийскитѣ началници отъ мюсюлманското вѣроисповѣдание и каква е тѣхната задача (чл. 16).

32. *Внасянето и продаването барути*

*и патрони въ Княжеството* (законъ отъ 1881 год. инструкция отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ дата 17 декемврий 1881 год. на).

33. *За паспортитѣ и пограничнитѣ свидетелства* (законъ отъ 1881 год.) — Кой приготвя, кой и чрезъ кого издава паспортитѣ.

34. *Билетитѣ за ловъ*. Кой ги приготвя; кой и на какво основание ги издава.

### III. Общи распоряжения.

35. Испититѣ биватъ писменни и устни. За писменнитѣ ще се избиратъ предмѣти отъ чисто административнитѣ материи, които сѣ предвидени въ настоящата программа; но отъ по-леснитѣ, тѣй като цѣльта на писменний экзаменъ ще бѣде най-главно да се види до колко кандидата умѣе писмено да си излага мислитѣ. Тоя изборъ ще се прави за всѣки кандидатъ отдѣлно, отъ испитателната коммисия, състояща отъ заклети испитвачи. Кандидата получава въпросътъ запечатанъ въ пликъ.

36. Испитателната коммисия ще заседава въ София. Въ нейниятѣ съставъ влизатъ: председателъ на апелационния сѣдъ — като председателъ; единъ отъ инспекторитѣ или отъ началницитѣ на отдѣление при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и единъ отъ инспекторитѣ или отъ началницитѣ на отдѣление при Министерството на Финанситѣ, — като членове.

37. Писменний экзаменъ ще се прави въ присѣдствieto на единъ отъ комисаритѣ, които наблюдаватъ, щото кандидатътъ да не се ползува отъ никакво ръководство при съчинението на своята теза. — Тоя экзаменъ почнува въ 8 часа сутриньта и трае най-много до обѣдъ.

38. Два дни слѣдъ писменний экзаменъ, става устниятѣ. Кандидатитѣ се испитватъ отъ горѣпоменѣтата коммисия.

39. На всѣко испитуемо лице при устний экзаменъ ще се полага отъ всѣки экзаминаторъ 1 — 3 въпроса.

40. Само ония отъ кандидатитѣ за околийски началници ще се приематъ на служба, които доблѣтъ при экзаменитѣ, писменни и устни, срѣдняя бѣлѣжка *добъръ*.

41. Лицата, които желаѣтъ да се приематъ като кандидати за околийски началници ще подаватъ прошение въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и ще сѣ длъжни да минаватъ экзаменъ по настоящата программа при отварянето на вакантното мѣсто.

42. Отъ подобнитѣ кандидати оня ще се пред-



почита, който добие най добритъ бѣлѣжки при испититѣ, както писменни, тѣй и устни.

43. При еднакви бѣлѣжки, ще се предпочита лицето, което е по-старо или е служило повече врѣме въ администрацията.

44. Кандидатътъ, който при конкурса е отговорилъ на всички положени нему въпроси *отлично* или *первзходно*, но не е билъ назначенъ, защото се е било предпочело друго лице, на основание на предидущий членъ, има спечелено право да бѣде назначенъ на първо вакантно мѣсто, което се открие въ пространство на 6 мѣсеци отъ врѣмето на издържени отъ него экзаменъ.

45. На всѣкий кандидатъ, въ удостовѣрение, че е взелъ участие въ единъ конкурсъ, се дава отъ испитателната комисия свидѣтелство, въ което се означаватъ и бѣлѣжкитѣ, които е добилъ при экзаменитѣ.

Министръ на Вжтр. Дѣла: Д. Цанковъ.

## ОКРЖЖНО

№ 8708.

До Г. г. окржжнитѣ управители.

Въ нѣкои отъ по-големитѣ градове на Княжеството се намиратъ здания, построени още презъ турското владичество, въ които сѣ помѣщавали училищата наречени „руждие“. Отъ освобождението ни насамъ, тия здания сѣ служили екладове, канцелярии и пр. на войската или за други подобни цѣли.

Напоследъкъ мюсюлманското население въ нѣкои отъ тия градове е почнѣло да подава прошения въ централното правителство, съ които моли да му се предадѣтъ тия здания, като принадлежащи исклучително нему. Извѣстно е обаче, че тия училища сѣ принадлежали не на турекитѣ религиозни общини, но на беледиетата, сир. на градскитѣ общински съвѣти, и сѣ били отрядени да служатъ за образованието на всичкитѣ градски дѣца, безъ разлика на вѣроисповѣдание. Прочее, тѣ трѣбва и сега да принадлежатъ на градскитѣ съвѣти, за да могатъ да се ползватъ отъ тѣхъ всичкитѣ граждани, безъ разлика на религия.

За доказателство на това, че руждиетата сѣ имали муниципално-правителственъ характеръ, а не конфессионаленъ или религиозно-общински, служилъ между другото, и слѣдующето обстоятелство. Именно въ постройката на тѣзи училища сѣ взели участие не само мюсюлманитѣ, но и българитѣ, които сѣ доставляли строителенъ материалъ, като дърва,

камъни, варъ и пр. безплатно, по заповѣдъ на тогавашнитѣ власти, които сѣ ги увѣрявали, че тия училища сѣ общи, и че въ тѣхъ ще се учатъ дѣцата на цѣлото население, безъ разлика на религия. Но най-силното доказателство състои въ качеството на доходитѣ, съ които сѣ се поддържали реченитѣ училища. Именно тѣ сѣ се поддържали главно отъ приходитѣ на градскитѣ беледийскѣ имущества, а при това сѣ имали субсидии и отъ правителството.

Мюсюлманското население има право да претендира само собствеността на зданията, въ които сѣ се помѣщавали чисто религиозно-общинскитѣ му училища (медресета и подобни), защото тѣ сѣ имали съвсѣмъ частенъ характеръ, и сѣ се поддържали отъ приходитѣ на вакуфски имущества или на джамии, при които обикновенно сѣ се намирали. Но колкото за руждиетата, всяка негова претенция, е неосновна, тѣй като характерътъ на тия училища е билъ общъ, муниципално-правителственъ, и слѣдо ателно сѣ били достойни на цѣлото население, безъ разлика на вѣроисповѣдание.

Като е ималъ предъ видъ това, Министерскитѣ Съвѣтъ въ засѣданieto си отъ 28 минжлий ноемврий (протоколъ № 81) е постановилъ, щото зданията на бившитѣ училища „руждие“ да се смѣтатъ като муниципални, отредени за класни училища, въ които да се въспитаватъ дѣцата отъ всичкитѣ вѣроисповѣдания.

Горѣизложеното съобщавамъ на Г. г. окржжнитѣ управители за свѣдѣние и рѣководство.

София, 24 декемврий 1883 г.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

Административенъ инспекторъ: И. Даневъ.

## ОКРЖЖНО

№ 1261.

До Г. г. окржжнитѣ управители.

Едно отъ градскитѣ общински управления е издало обявление, чрезъ което предупреждава гражданетѣ си да не подписватъ свидѣтелство за благонадѣжностъ безъ негово знание, понеже по такъвъ начинъ се злоупотрѣблявало и лъжливо се представявало довѣрието на населението.

Тѣй като подобни обявления, като не основани на закона, немогатъ да иматъ сила, моля Г. г. окржжнитѣ управители да обявятъ на подвѣдомственитѣ си общински управления, че тѣ въ таква случаи не трѣбва да постриватъ иначе, ос-



вѣнъ да неутвърждаватъ свидѣтелствата за благонадежностъ, ако лицата, за които се отнасятъ тия свидѣтелства, непритежаватъ изнекуемитѣ се отъ закона и окръжнитѣ предписания отъ вѣренното ми Министерство и отъ Министерството на Правосъдието отъ 19 ноемврий и 20 декемврий 1880 година подъ № № 2737 и 6010 качества.

Безъ съблюденіето на тая формалностъ, (потвърдена отъ общин. управление) подобни документи ще бѣдѣтъ лишени отъ всяка официалностъ и не ще иматъ никакво значение.

София, 13 февруарій 1884 година.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ Секретаръ: Петковъ.

За Нач. на Отдѣленіето: П. Маноловъ.

## Отъ Министерството на Правосъдието.

### ОКРЪЖНО

№ 507.

До Г. г. предсѣдателитѣ на сѣдилищата и прокуроритѣ.

Забѣлѣжилъ съмъ, че нѣкои сѣдилища твърдѣ неправилно тълкуватъ, или съвсѣмъ несъблюдаватъ, предписаніята на 816 и 835 статии отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила и сѣ почнѣли често да ходатайствуватъ за смегчаваніе наказаніето, или за съвършено помилваніе на осѣденитѣ, макаръ и да не сѣ се представили особни уваженія за такова ходатайство.

Статия 816, между друго гласи: „въ извънредни случаи, кога се представятъ особни уваженія да се улегчи участъта на подсѣдимий, позволява се на сѣда да ходатайствова за умякотиваніе наказаніето, или даже за помилваніе на подсѣдимий, който е ввлеченъ въ престѣпленіето по нещастно за него стечение на обстоятелствата“, а въ 835 статия е казано, че „въ присѣдата се привождатъ уваженіята за умякотиваніето участъта на подсѣдимий и мнѣнието на сѣда относително до мѣрката на предполагаганото умякотиваніе наказаніето“.

За да се изпълняватъ точно споменжитѣ (816 и 835) статии, считамъ за нужно да съобщѣ на Г. г. предсѣдателитѣ на сѣдилищата и прокуроритѣ, че тѣ, въ подобни случаи, трѣбва да се ръководѣтъ отъ слудующитѣ начала, които се съдържатъ въ горѣозначенитѣ статии, именно: 1) сѣдѣтъ само тогава може да ходатайствова за

смегчаваніе наказаніето на осѣдений, когато тоя послѣднийтъ, макаръ и да притежава всичкитѣ условия за съвършенна углавна отговорностъ (сир. е пълнолѣтенъ, здравъ въ умѣтъ си, дѣйствува съзнателно и умислено и пр. и прч.), заслужва пощада и милостъ поради нѣкои извънредни случаи или по нѣкои нещастни обстоятелства, като напиримѣрь: крайна сиромашія, болѣдуваніе и лишение отъ средства за цѣрненіе, многоврѣменно гладуваніе и прч., така сѣщо и обстоятелства, като: добро минало, дълговрѣменно честно занятие, домородство страдажце отъ бѣдностъ или отъ болестъ, поведение похвално, радваніе на общо уваженіе и прч., както и най-послѣтъ, раскайваніе подирѣ престѣпленіето; 2) слѣдѣ като се изложѣтъ въ присѣдата горѣозначенитѣ обстоятелства (у рубриката за ходатайството на смегчаваніе наказаніето на осѣдений), сѣдѣтъ трѣбва да излага и своето мнѣние относително ходатайството, т. е. трѣбва да озна ава положително какъвъ характеръ и каква основателностъ иматъ обстоятелствата за смегчаваніето и до колко тѣ измѣняватъ тяжестъта на престѣпленіето и прч.; 3) когато сѣдѣтъ ходатайствова за съвършенното помилваніе на осѣденото лице, то обстоятелствата, върху които основава ходатайството си, трѣбва да сѣ твърдѣ важни и да измѣняватъ съвършенно углавнийтъ характеръ на преслѣжданото дѣяніе; 4) въобще сѣдилищата, когато ходатайствуватъ за смегчаваніе наказаніето, трѣбва да съблюдаватъ най-строгъ размѣръ между присѣдното наказание и просимото смегчаваніе, а най-паче когато се касае за личности, които съ пристѣпнитѣ си дѣянія сѣ принесли загуби на държавната хазна. — При това присъвокуилямъ, че всякога трѣбва да се излагатъ въ присѣдитѣ и мнѣніята на прокуроритѣ, касателно смегчаваніето наказаніето или съвършенното помилваніе на осѣденото лице.

Като съобщавамъ горѣизложенното на Г. г. предсѣдателитѣ на сѣдилищата за свѣдѣніе и ръководство при дадени случаи, предлагамъ имъ да се съобразяватъ напълно съ него, а на Г. г. прокуроритѣ, — да наблюдаватъ за точното му изпълненіе.

София, 28 януарій 1884 год.

Министръ: К. Помяновъ.

И. д. главенъ секретаръ: Ст. Михайловски.

Нач. на отдѣленіето: П. П. Каранетровъ.



## НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ,

### ТЕЛЕГРАММИ.

Търново, 10 февруарий 1884 год.

**София, Министру на Вхтрѣшитѣ Дѣла**

Днесъ въ честь на откриванieto въ градътъ ни първото учредително народно събрание, което изработи Конституцията ни, градътъ тържествува и направи молебенъ за дългоденствието на Н. В. по случай на което гражданитѣ ма упълномощиха да ви помоля, г-не Министре, да представите предъ любимия ни Князь чувствата на дълбоката имъ преданность.

Търновский кметъ: Димовъ.

Силистра, 10 февруарий 1884 год.

**София, Министру на Вхтрѣшитѣ Дѣла.**

По поводъ важното събитие на днешниятъ день за града Силистра — влизанieto на побѣдоноснитѣ Русски войски подъ предводителството на Генералъ Лейтинантъ Андрианова, празнуванетоъ стана тържествено, при множество народъ, слѣдъ Божественната литургия въ храма отслужи се на площада предъ правителствения домъ молебенъ, за дългоденствието на Негово Височество, както и за Негово Величество Всероссийский Императоръ и покровител на България. Молимъ, г-не Министре, да представите предъ стѣпкитѣ на възлюбения намъ Господарь въриподданническитѣ чувства на Силистренци, същеврѣменно направете да се поднесжтъ предъ стѣпкитѣ и на Всероссийския Императоръ извънрѣднитѣ ни трогателни чувства и неизмѣнна вѣчна признателность Рускому народу.

Кметъ: Гену Чолаковъ.

Бѣлоградчикъ, 13 февруарий 1884 год.

**София, Министру Президенту.**

Населението отъ Бѣлоградчикъ тържествено празнува днешния день на превземанieto тоя градъ отъ побѣдоноснитѣ войски; слѣдъ Божественната служба въ черквата се отслужи молебенъ за здравето и дългоденствието на Негово Височество Князя Господаря и Негово Императорско Величество Александра Ш-й, Покровителя на България; да живѣжтъ едноплеменнитѣ Руски и Български народи.

За кметъ: Божиновъ.

## Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

13 февруарий 1884 год.

Суакхмъ. Останѣлата часть воиници негри отъ войската на Бейкеръ Паша сж отказали да сложатъ

оржжията си и заплашватъ, че ще се възбунтоватъ. Тѣ ще се испроводятъ въ Каиро.

14 февруарий 1884 година.

Берлинъ. Великий князь Михаилъ съ една депутация сановници кавалери на военний орденъ „св. Георги“ пристигнаха отзаранъ тука за да честитатъ императору Вилхелму 70-та му годишнина отъ когато е кавалеръ на тоя орденъ. Великий князь биде посрещитъ на станцията твърдѣ любезно отъ княза наслѣдникъ, който го и придружи до Русското тука посолство.

Лондонъ. Една телеграмма испратена до Daily News извѣстява, че Махдиевий адютантъ Османъ-Дигна е получилъ подкрѣпления, съ които войскитѣ му достигатъ на 18000 человекъ, когато испроводений срещъ него Английски генералъ Грахамъ има подъ командата си само 5000 человекъ.

На Times извѣстяватъ, че генералъ Чернаевъ, управительтъ на Туркестанъ, билъ повиканъ да се върне, защото постоянно предлагалъ планове за навлиза не въ Английска Индия, което не било по угода на императора. За управитель на Туркестанъ щялъ да бжде назначенъ генералъ Игнатиевъ.

Официалнитѣ депеши изъ Египетъ представляватъ положението на Суакхмъ за твърдѣ опасно. При всичко това Адмиралъ Хеветъ счита силитѣ, които той има на разположение, за достатъчни да отблъснатъ една атака.

Берлинъ. Императоръ Вилхелмъ, облеченъ въ униформа на Калужский Русский полкъ, ходи въ палата на Русското посолство за да поздрави великия князь Михаилъ и депутацията на ордена св. Георги.

Послѣ Тѣхни Величества приеха великия князь и депутацията на тържественната ауденция въ присѣствие на генералъ адютантитѣ. Слѣдъ това великий князь посѣти великия князь отъ королевский домъ, които на часътъ му върнахъ визита.

15 февруарий 1884 година.

Суакхмъ. Английскитѣ войски сж превзели построенитѣ между Тебъ и Тринкитатъ укрѣпления. Встанничитѣ избѣгали като хвърлили оржжията си.

Английскитѣ войски ще идатъ срещъ Тебъ въ четвъртъкъ.

Лондонъ. Times получава телеграмма изъ Хартумъ въ която се казва: единъ дощълъ изъ ел-Обейдъ арапинъ разказва, че Махди не е излезълъ изъ ел-Обейдъ. Партизанитѣ му се разотишли у своя си като се обѣщали въ случай на война да се завържтъ.

## УСТАВЪ

на

### АРХЕОЛОГИЧЕСКОТО ДРУЖЕСТВО

ВЪ Г. ВЕЛИКО-ТЪРНОВО.

ГЛАВА I.

Чл. 1. Състави се едно дружество въ Търново подъ името „Археологическо Дружество“.

ГЛАВА II.

Чл. 2. Цѣльта на това дружество е: а) да издирва вѣчески разновиднитѣ старини, които би се намѣрили въ градътъ Търново, въ околноститѣ



му, или въобще въ цѣла България, и б) да избира и приема тия старини и да ги варди въ едно опредѣленно мѣсто.

Чл. 3. За по-усиби́ното постигание на цѣльта си дружеството ще се старае да се учредятъ и въ другитѣ градове спомагателни клонове, които да събратъ доброволни помощи и разновидни старини за въ полза на дружеството.

Чл. 4. Дружеството е длъжно да намѣри едно удобно мѣсто за влаганието и вардението на събранитѣ старини, а въ случай нужди и за улеснения, то може да се отнася и до правителството за да му се отетжни желаемото избрано мѣсто.

Чл. 5. Мѣстността, гдѣто ще се влагатъ и вардятъ старинитѣ, означава се съ името „Музей“ и за учреждението му се опредѣли голѣмата черква Св. Петка на Исаря (крѣпостта) въ Търново, отетнѣ преобърната отъ Турцитѣ въ джамия.

Чл. 6. Дружеството е длъжно да распредѣля и разрежда вече събранитѣ старини на классове и разряди, съобразно съ тѣхното историческо значение и епоха, на която тѣ принадлежатъ и се отнасятъ.

#### ГЛАВА III.

##### Съставъ на дружеството.

Чл. 7. „Археологическото Дружество“ състои отъ:

- а) дѣйствителни членове;
- б) почетни членове, и
- в) членове дописници.

И за това имъ назначение всякой отъ тѣхъ приема билетъ отъ управлението на дружеството.

Чл. 8. Дѣйствителни членове сж ония, които ще заплащатъ най-малко по единъ левъ всякий мѣсець.

Чл. 9. Почетни членове сж ония, които бл заслужили на дружеството съ извънредни пожертвования за въ негова полза или пъкъ съ своитѣ учени археологически издирвания.

Чл. 10. Членове дописници сж ония, които ще съобщаватъ на дружеството разновидни археологически издирвания.

#### ГЛАВА IV.

##### Управлението на дружеството.

Чл. 11. Дѣйствителнитѣ членове на дружеството си избиратъ едно *управително настоятелство*, което ще състои отъ:

- а) единъ председателъ;
- б) единъ подпредседателъ;
- в) двама секретари, и
- г) единъ ковчезникъ, избрани по тайно вишегласие.

Чл. 12. Председателтъ на дружеството ще свиква членоветѣ му въ редовни засѣдания на всяки три мѣсеци и ще имъ излага изобщо извършенитѣ дѣла въ преминалото и предполагаемитѣ (проектиранитѣ) да се извършатъ за въ бждѣщето. А въ извънредни засѣдания, той ще свиква членоветѣ, когато намѣри за нужно и ще ги ржководи.

Чл. 13. Подпредседателтъ замѣтя председателтъ въ отетствието му по разновидни негови благословни причини.

Чл. 14. Ковчезникътъ е длъженъ да приема разновиднитѣ парични и други пожертвования и внасяния за дружеството; да ги варди, да държи редовно смѣткитѣ на дружеството подъ негова отговорностъ. На края на всяка година той е длъженъ да сключва смѣткитѣ си и да представя въ общото събрание на дружеството една равномѣтка.

Чл. 15. Секретаритѣ държатъ протоколитѣ и водятъ перенискитѣ на дружеството подъ ржководство на председателя.

Чл. 16. Дѣйствителнитѣ, почетнитѣ и дописницитѣ членове сж длъжни да спомагатъ дѣятелно въ всичко относяще се до постиганието на цѣльта на дружеството.

Чл. 17. Измежду дѣйствителнитѣ членове ще се избертъ още дванадесетъ надзирателни членове, отъ които всяки двама ще служатъ по два мѣсеца и ще спомагатъ на управителното настоятелство на дружеството въ представенитѣ извършвания на разновидни нуждни работи.

Чл. 18. Дружеството ще има постоянно единъ слуга съ опредѣленна заплата.

Чл. 19. Дружеството ще има единъ печатъ съ надписъ „Археологическо Дружество въ Търново.“

#### ГЛАВА V.

##### Употрѣбление суммитѣ на дружеството.

Чл. 20. Паричнитѣ сумми на дружеството се употрѣбляватъ:

- а) за учреждението и поддържаннето на музей за дружеството;
- б) за раскопавание, купуване и пренасяние на разновидни старини, памятници и прочее;
- в) за напечатванието и обнародванието на разни дѣла и предмети, относящи се до дружеството споредъ представенитѣ нужди, и
- г) за възнаграждение на лица, заслуживши съ ученитѣ си изслѣдвания, касаюци се до Българската археология.

В. Търново, 15 мая 1879 год.

Председател на предварителната коммисия:

Д-ръ В. Веронъ.



## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 45.

Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, има честь да обяви на българскитѣ учени и списатели, че то е обрело нижеслѣдующитѣ премии на оѣзи отъ тѣхъ, които до края на настоящата 1884 год. напишатъ и представятъ въ това Министерство най-доброто, най-общедостъпното и приспособимото къмъ българското селско стопанство ръководство по слѣдующитѣ отрасли:

- а) по земледѣлието, лева 2500;
- б) по скотоводството, лева 1200;
- в) по лозарството и по винодѣлието, лева 1200, и
- г) по садоводството, лева 1200.

Представенитѣ съчинения ще се разгледатъ отъ Учебниѣ Слѣбѣ при Министерството на Просвѣщеніето въ присѣтствието на двама делегати отъ Министерството на Общитѣ Сгради и пр. и одобренитѣ отъ тѣхъ ще си останатъ пълна собственостъ на съчинителитѣ; Министерството ще има грижа само за тѣхното разпространение.

За бѣлѣжка. Г. г. съчинителитѣ ще иматъ добрината да обърнатъ внимание особенно на слѣдующитѣ части отъ поименованитѣ отрасли:

1.) По земледѣлието: видове на почвата, практическо распознавание на почвата, нужни за всяка почвата торъ, врѣме и начинъ за наторяване разнитѣ почви, пригоднитѣ за всяка почва растения; бързо и икономическо за нашитѣ селяни работение на земята и прибиране на храната, поддържане чистотата на семената; запазване растенията и хранитѣ отъ повреждане и развала; удобнитѣ за оране и посѣване врѣмена, най-добритѣ за нашитѣ мѣста и средства, оръдия за работение земята, за жетва, за превозание и върхане хранитѣ; най-първитѣ и възможнитѣ за българина днесъ за днесъ средства и оръдия по улучението на неговото земледѣлие, указваніето на получаемитѣ въ просвѣтитѣ страни количества произведения отъ еднаква по количество и качество земя и причинитѣ на това и въобще ясно и осъзателно посочваніе на всичко, що се касае до рационалното работение на земята и що може да се примѣни още отъ сега на земледѣлието въ България.

2.) По скотоводството: най-добритѣ и възможнитѣ въ България породи отъ едъръ и дребенъ добитѣкъ; самоусвършенствование на съществующитѣ породи, най-сгодната храна за всяка порода, гледаніе на разнитѣ породи зимѣ и лѣтѣ; предназначение отъ разни белести; практическото распознавание и лѣкуваніе на болнитѣ добитѣци: построяваніе на яхритѣ и другитѣ мѣста за ношувание и зимуваніе разнитѣ породи и др. под.

3.) По лозарството и винодѣлието: практическо запознавание на каква почва каква лоза може най-добрѣ да успѣва; качеството на тороветѣ споредъ почвата; най-добритѣ породи гроздие за вино или за яденіе: на добрий начинъ за обработваніе на лозята споредъ положението на мѣстата и почвата, събиране на гроздието, тѣканието, нуждитѣ сѣдове, наливаніе на виното, сѣдове за това, мѣста за държаніе на виното, претаканіе и времена за претаканіе, какъ се правятъ по прочутитѣ вина въ другитѣ страни, какви вина трѣбва да се приготвятъ у насъ, какъ да се запазватъ отъ развала и отъ обезсилваніе, какъ трѣбва да се

испращатъ на далечъ и по море на проданъ, какъ какви вина бихме могли да испратимъ и др. под.

4.) По садоводството: удобнитѣ за овощни дървета почви, распознавание какви дървета прилягатъ на извѣстна почва, най-добритѣ и възможнитѣ за България овощия, начинъ и врѣме за сѣяние гледаніе на разнитѣ породи овощни дървета, чистение присаждане: събиране на плодетѣ, тѣхното съхраняваніе, сушеніе на сливитѣ и др. под.

София, 2 януарий 1884 година.

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 560.

Министерството на Финанситѣ обявява на интересующитѣ се че на 2/14 априль 1884 год. на 2 часа слѣдъ пладне, въ Софійското окръжно управление, ще се произведе търгъ за отдаваніето експлоатацията на мината на каменнитѣ въглища въ с. Мошино.

Главнитѣ условия на предприетіето сѣ слѣдующитѣ:

1) врѣмето на отдаваніето експлоатацията ще бѣде 15 години, което ще почне отъ 15 май 1884 год., а опредѣленното пространство, въ което предприемача ще може да вади въглищата, ще бѣде четири квадратни километра, показани въ приложенитѣ къмъ поемнитѣ условия планъ. Министерството ще може, ако потрѣба да експлоатира или да отдаде въ експлоатация минитѣ за каменнитѣ въглища, находящи се въпъ отъ означенитѣ четири кил. квадратни.

2) предприемача ще бѣде задѣлженъ да плаща на правителството за всѣки изваденъ тонъ въглища, правото, което ще се получи при наддаваніето.

3) предприемача ще бѣде длѣженъ да доставя на врѣме на държавата на индустриалнитѣ заведения и на публиката въглища, сръбшу цѣни, които немогутъ да надминатъ цѣнитѣ, опредѣлени въ таблицата, приложена къмъ поемнитѣ условия.

Интересующитѣ се могатъ да узнаятъ поемнитѣ условия на предприеманіето, а равно и всичкитѣ други условия наложени върху предприемача, тѣхъ смѣто и правата, които му се даватъ въ канцеларията на Министерството на Финанситѣ, гдѣто ще имъ се съобщатъ и всичкитѣ свѣдѣнни относящи се до настоящитѣ търгъ.

Офертитѣ, въ които предлаганото право за тонъ отъ 1000 килограмма трѣбва да е означено въ левове и стотинки, ще бѣдѣтъ писменни, запечатани и съ надписъ: оферта за експлоатацията на мината на каменнитѣ въглища въ с. Мошино; тѣ ще се дриематъ въ Софійското окр. управление до денътъ и часътъ опредѣлени за търгътъ. Офертитѣ трѣбва да бѣдѣтъ придружени отъ едно свѣдѣтелство, въ удостовѣреніе, че наддавача е положилъ въ едно отъ държавнитѣ ковчежничества или въ Българската Народна Банка залогътъ отъ сумма десетъ хиляди лева или равна гаранция, изискуема отъ членъ 13 на поемнитѣ условия; въ противенъ случай тѣ ще бѣдѣтъ уничтожени.

Телеграмми, съхранени въ Софійската телеграфопощенска станция по ненахождение получателитѣ:

Janako Misirluci, Baritche, Майору Николаю Фросту, Merio pour Marie Fouboloff, Lenca Mircovitch, Бръшляновъ, С. Гаричъ, Леонитѣ Кудревцовъ, Добри Ганчевъ.



# „МАРИЦА“

ЗА 1884 ГОДИНА. — ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ НЕДѢЛЯТА.

Отъ 1-й януарий 1884 год. вѣстникъ „Марица“ подкача седмата си годишнина. И ние, облѣгани на своитѣ добри абонати и настоятели, не само ще продължимъ изданието на в. „Марица“, както и до сега, но вземемъ мѣрки да внесемъ нѣкои улучшения както въ списванието, така и въ издаванието на в. „Марица“. В. „Марица“ за напредъ ще излиза презъ день, освѣнъ въ недѣля, т. е. ще изляза три пѣти въ недѣлята, именно: въ вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота. Форматътъ ще бѣде въ вторникъ сѣщій, въ слѣдующитѣ дни — располовѣнъ. Цѣната си остава сѣщата.

По тоя начинъ ний ще дадемъ възможность на читателитѣ си да иматъ въ в. „Марица“ най-прѣснитѣ дневни и политически новини. Тѣ, вѣрваме, ще оцѣнятъ преимуществото, което има единъ български вѣстникъ, който първи подкача да изляза три пѣти въ недѣлята.

Программата на в. „Марица“ е слѣдната:

**I. Уводни статии.** — Въ тойзи отдѣлъ се разгледватъ и обсъждатъ дневнитѣ въпрѣси по разнитѣ отрасли на управлението и общественний животъ, както въ областта и въ княжеството, така сѣщо и оцѣзи, които сѣ предметъ на занимание въ европейский печатъ.

**II. Дневни новини.** — Тукъ вляза подробенъ дневникъ за всички новини и извѣстия, които се отнасятъ до работитѣ на областта, иматъ нѣкои съотношения къмъ тѣхъ, или сѣ отъ нѣкой интересъ за читающата ни публика.

**III. Новини изъ княжеството.** — Редакцията ни има особити дописници въ София и другадѣ въ княжеството, които ще ѝ доватъ и за напредъ подробни свѣдѣния за тамошний общественъ и политически животъ.

**IV. Дописки.** — Въ тойзи отдѣлъ ние обнародваме всички дописки, що ни се съобщаватъ и иматъ за предметъ нѣкое общеполезно извѣстие, нѣкои новини отъ интересно свойство, каквото за вървежа на училищата, за хода на правителственнитѣ работи, за гигиеническото състояние, за земледѣлието, промишленността и др. так.

**V. Книжнина и просвѣщение.** — Въ в. „Марица“ ще се помѣщаватъ нѣкои изящни малки творения, кратки оцѣнки на новооявившитѣ се книги и които сѣ пратени на редакцията ни за това; извѣстия за движението на науката, на просвѣщението и учебното дѣло у дома и на чужбина.

**VI. Сѣдебно-юридически бѣлѣжки.** — Отъ врѣме на врѣме ще се обнародватъ нѣкои отчети на сѣдебни засѣдания и други разни свѣдѣния и разисквания по сѣдебна часть.

**VII. Славянски отдѣлъ.** — Обема извѣстия изъ славянскитѣ земи и съобщения изъ славянск. вѣстници.

**VIII. Въикашенъ отдѣлъ.** — Обема всички главни текущи събития на чуждитѣ държави.

**IX. Разни и смѣсь.** — Въ тази рубрика се вмѣставатъ кратки новини изъ общественния животъ на европейскитѣ народи, които съдържатъ нѣкакъвъ интересъ; въ отдѣла смѣсь ние ще публикуваме нѣкои открития съ любопитни и смѣшни нѣща.

**X. Последни новини.** — Този отдѣлъ обема последнитѣ телеграфически новини.

Въ подлистника си ние ще обнародваме, колкото се може редовно, разни занимателни и прѣкрасни нѣща, повѣсти, раскази, книжовни трудове, бѣсѣди и тому подобни. Съ тази цѣль редакцията ни е намѣрена да напечата нѣкои отъ произведенията на знаменититѣ писатели.

Каго правимъ всичко възможно за подобряванието на в. „Марица“, ние очакваме, че и нашитѣ съотечественници ще ни зарадватъ сѣщо така съ готовността си за нова подписка и главно съ уврѣменна прѣдплата. Всичката ни надѣжда и поддръжка състои въ тази готовность. Ние молиме всички ония абонати на вѣстника ни, на които истича годината или полъ-годината на 1-й юлия да прибрзатъ и да ни испроводятъ по-скоро извѣстие да продължаваме ли и за напредъ да имъ пращаме листа си. Неплатившитѣ до сега кажимъ единъ денъ по-скоро да ни испроводятъ стойността на вѣстника, съ което ще ни улеснятъ въ издаванието и подобряванието на самий вѣстникъ. Поръчка за нова подписка се придружава съ нуждната предплата иначе ние нѣма да проваждаме вѣстника си никому. — Цѣната на вѣстника ни и за напредъ остава, както слѣдва:

### Въ Пловдивъ:

За 1 година . . . . . 7 рубли нови  
За  $\frac{1}{2}$  » . . . . . 4 » »

**Въ цѣло Българско (България, Тракия и Македония):**

За 1 година . . . . . 8 рубли нови  
За  $\frac{1}{2}$  » . . . . . 4 $\frac{1}{2}$  » »

### Въ Влашко, Сърбия и Турско:

За 1 година . . . . . 30 златни франка  
За  $\frac{1}{2}$  » . . . . . 16 » »

**За вѣнъ по цѣла Европа, Азия, Африка и Америка:**

За 1 година . . . . . 35 златни франка  
За  $\frac{1}{2}$  » . . . . . 18 » »

Подписка на в. „Марица“ въ княжество България става при всяка пощенска станция, гдѣто се и предплаща вѣстника ни.

Моля почитаемигѣ телеграфо-пощенск. станции въ Княжество България, до които се отнесе подписка за в. „Марица“ да адресуватъ бюлетинитѣ за подписката и да изискватъ квитанцитѣ за прѣдплата отъ дѣловодителя на най-близката до тѣхъ отъ книжарницитѣ ми, именно: до Ив. Б. Късѣровъ на Софийката книжарница, Ив. Поповъ на Ломската и Антонъ Н. Дончевъ на Русчукската книжарница. Тѣ щатъ събиратъ и вносятъ стойността тукъ въ администрацията и щатъ и съобщаватъ за испращанието вѣстника на подписавшия се. — Пловдивъ, 2 януарий 1884 год.

**Хр. Г. Дановъ.**